

ku nikdo se nedostavil, a bylo proto podle §u 42^a vyr. ř. ohledně pohledávky tohoto spolku k hlasování oprávněné vzato právem za to, že hlasuje p r o t i vyrovnání.

Čís. 6730.

Pozemková reforma.

Příslušným povolití exekuci vyklizením zabrané nemovitosti jest okresní soud, v jehož obvodu jest zabraná nemovitost, byť i šlo o statek deskový.

Ku povolení exekuce nevyžaduje se potvrzení o právoplatnosti vykonatelnosti výpovědi, stačí, když se soud přesvědčí ze spisů výpovědních o právoplatnosti a vykonatelnosti výpovědi.

Byla-li ohledně týchž pozemků podána výpověď dvakrát, nepozbyla první výpověď platnosti, prohlásil-li Státní pozemkový úřad výslovně, že bere druhou výpověď zpět.

Provedení vyklizení a odevzdání zabraných nemovitostí není odvislým od zaplacení nebo zajištění náhrady dlužníku.

Přídělový komisař není oprávněn prodloužití lhůtu k vyklizení.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1927, R I 1/27.)

Soud první stolice povolil exekuci vyklizením ze zabraných nemovitostí. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Námitka nepřislušnosti prvního soudu, stěžovatelem především v rekursu vznesená, není oprávněna. Podle §u 20 náhr. zákona ve znění zákona ze dne 13. července 1922, čís. 220 sb. z. a n. provéstí má, když výpověď nabyla právní moci a uplynula doba výpovědní, okresní soud místně příslušný k návrhu Státního pozemkového úřadu vyklizení a odevzdání vypověděných nemovitostí a předání jich do držby Státního pozemkového úřadu neb osobě tímto úřadem označené podle předpisu exekučního řádu. Návrh tento lze učiniti kdykoliv, i tehdy, byla-li Státním pozemkovým úřadem osobě hospodařící prodloužena lhůta k vyklizení. Z ustanovení toho jest patrné, že Státní pozemkový úřad má podatí návrh na vyklizení a předání vypověděných nemovitostí u okresního soudu místně příslušného, který je provéstí má podle předpisů ex. řádu. Zákon nemluví sice o povolení, avšak tím, že celé provedení vyklizení a předání podle předpisů exekučního řádu ukládá okresnímu soudu místně příslušnému, prohlašuje tento soud zároveň za příslušný ku povolení exekuce, bez něhož ovšem by provedena býti nemohla. Není tudíž správným názor stěžovatelův, že ku povolení navrhovaného vyklizení, odevzdání a předání vypověděných nemovitostí jest příslušným soud, u něhož jsou zemské desky.

Nesprávným jest též názor stěžovatelův, že neměla exekuce býti povolena, poněvadž vymáhající strana nepředložila exekuční titul opatřený potvrzením vykonatelnosti úřadem rozhodovacím nebo nařizovacím. Již shora uvedeno, že vyklizení, odevzdání a předání vypověděných nemovitostí provéstí má okresní soud místně příslušný, když výpověď nabyla právní moci a uplynula doba výpovědní. Ježto výpověď doručuje

týž okresní soud, má též možnost posouditi právoplatnost její a není již z toho důvodu třeba doložky vykonatelnosti. Ostatně pochází exekuční titul od Státního pozemkového úřadu a, podává-li tento návrh na vyklizení, je tím již potvrzeno, že výpověď jest pravoplatnou a tudíž vykonatelnou.

Pokud se týká další námitky v odst. II. rekursu uplatňované, je sice správné, že vymáhající strana vypověděla některé pozemkové parcely opětně dne 11. května 1926, čís. 57.602/26-II/1, ačkoli byly již dne 1. září 1925 podáním číslo 105.334/25-II/1 vypověděny, avšak vymáhající strana v podání u prvního soudu ze dne 31. května 1926 výslovně prohlásila, že bere druhou svou výpověď zpět proto, že stala se pouze nedopatřením, ježto tytéž pozemky byly již dříve vypověděny. Nepozbyla tudíž platnosti první výpověď, která jest exekučním titulem, neboť nebyla vzata zpět, nýbrž výslovně na ní setrváno.

Neodůvodněnou jest i námitka předčasnosti návrhu na vyklizení a předání vypověděných nemovitostí. Podle ustanovení §u 20 náhr. zákona provéstí má vyklizení a předání vypověděných nemovitostí soud, když výpověď nabyla právní moci a uplynula doba výpovědní, nikoli, až práce sklizňové jsou skončeny. Ustanovení § 12 (2), na něž se stěžovatel odvolává, vztahuje se na výpověď samu, nikoli však na provedení právoplatné výpovědi. Že výpověď právní moci dosud nenabyla, stěžovatel ani sám netvrdí. Zákon náhradový nečiní závislým provedení vyklizení a odevzdání vypověděných nemovitostí na zaplacení nebo zajištění náhrady, povinné straně podle zákona toho příslušející. Přejímání půdy k účelům pozemkové reformy není vyvlastněním podle §u 365 obč. zák. a nevztahují se na ně všeobecné předpisy o vyvlastnění, tím méně lze použiti obdobně předpisů zákona ze dne 18. února 1878, čís. 30 ř. zák. o vyvlastnění pro účely železniční. Příkladový komisař není oprávněn sám o své újmě určovati, kdy které pozemky budou převzaty. Učinil-li proto v tom směru nějaké prohlášení, jest toto pro Státní pozemkový úřad nezávazným, pokud je neschválil nebo přidělového komisaře k němu nespĺnomocnil. Že přidělový komisař byl k prohlášení, jak je stěžovatel tvrdí, Státním pozemkovým úřadem zplnomocněn, ani tvrzeno, tím méně prokázáno nebylo.

Ne j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Není tu podmínek §u 16 nesp. pat. a odkazuje se na správné důvody napadeného rozhodnutí rekursního soudu, jež dovolací stížnost nevyvrací, setrvávajíc prostě na svém mylném pojetí předpisů náhradového zákona, jež znění i úmyslu a duchu jeho odporuje. Z důvodů rekursního soudu nelze souhlasiti pouze se statí, kde se praví, že, an exekuční titul pochází od Státního pozemkového úřadu a tento úřad podává návrh exekuční, je tím již potvrzeno, že výpověď jest pravoplatnou a tudíž vykonatelnou, neboť právoplatnost a vykonatelnost závisí od doručení, výkaz o doručení není však u Státního pozemkového úřadu, nýbrž u okresního soudu, jenž podle §u 18 náhr. zák. výpověď doručil. Tohoto důvodu ani třeba nebylo, neboť stačil na vyvrácení stížnosti důvod první

rekursním soudem uvedený, že stačí, když se soud ze spisů výpovědních přesvědčí o právoplatnosti a vykonatelnosti výpovědi, a není třeba, by o tom bylo vydáváno nějaké potvrzení. Sama dovolací stížnost nepopírá, že výpověď je v právní moci a výpovědní lhůta uplynula a že výpověď tedy jest vykonatelná. Mylný jest názor stěžovatelův, že § 20 (3) náhr. zák. přejímá »zcela všeobecně« normy exekučního řádu, naopak přejímá je výslovně jen ohledně p r o v e d e n í v y k l i z e n í a o d e v z d á n í vypověděných nemovitostí, což se vztahuje tedy jen na § 349 ex. ř. a na žádné jiné předpisy. Ostatně se poukazuje stěžovatel na četná rozhodnutí nejvyššího soudu vydaná v jeho vlastních věcech a jemu tedy doručená, kde všechny jeho námitky, které v dovolací stížnosti ještě uplatňuje, byly vyvráceny, což platí nejen o námitce, že nepředložen exekuční titul opatřený doložkou vykonatelnosti, nýbrž i o námitce nepřislušnosti okresního soudu, o námitce, že Státní pozemkový úřad ohledně těch kterých parcel podal výpověď dvakrát a druhou, kterou podal jen nedopatřením, že vzal zpět a nyní vede exekuci na základě první, a o námitce, že náhrada (přejímací cena) nebyla posud zaplácena ani pojištěna. Tak zbývá jen námitka, že přidělový komisař prodloužil exekutovi lhůtu k vyklizení. Nehledě k tomu, že přidělový komisař není k tomu oprávněn — opačné své tvrzení nebyl stěžovatel s to opřítí žádným ustanovením zákona a sebe silnější tvrzení, jako že to »žádné pochybnosti podléhati nemůže« není s to tento nedostatek nahraditi, zvláště když tu jsou přímé předpisy dokazující opak (§ 3 zák. o poz. úř.) — stačí odkázati na předpis §u 20 (3) posl. věta náhr. zák., dle něhož exekuční návrh může býti podán (a tedy exekuce povolena, neboť návrh nepodává se proto, by u soudu zůstal nevyřízený ležet), i když Státní pozemkový úřad lhůtu k vyklizení prodloužil, takže tedy i kdyby přidělový komisař lhůtu byl prodloužil a k tomu oprávněn byl, nebylo by to žádosti exekuční o povolení exekuce na závalu.

Čís. 6731.

Pozemková reforma.

Námitky proti exekuci vyklizením ze zabraného majetku lze uplatňovati toliko v nesporném řízení. Pokud dlužno námitky proti exekuci vyklizením ze zabraného majetku pokládati za žalobu.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1927, R I 34/27.)

Soud první stolice odmítl jako nepřípustné námitky podle §u 36 ex. ř. vznesené vlastníkem zabraného majetku proti exekuci vyklizením tohoto majetku. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by ve věci dále jednal a znovu rozhodl. Důvod y: Napadeným usnesením odmítl soud první stolice námitky vlastníka zabraného majetku do povolení exekuce s odůvodněním, že tyto námitky mohou býti uplatňovány jen v nesporném řízení. Toto odůvodnění bylo by správné, kdyby vlastník byl podal žalobu ve smyslu §u 36 ex. ř., čehož však neučinil a označil své podání, aniž by žádal, aby o nich bylo jednáno ve sporném řízení, jako námitky. Neměl proto soud první